

[Malchau.]

saaledes som det i sin Tid blev fremsat i Folketinget, kun to Bestemmelser tilbage.

Den ene angaar visse Straffesagers Behandling ved Underret under Medvirking af Domsmand i Stedet for som nu ved Landsret som Nævningesager, under den Forudsætning at sigtede har aflagt uforbeholden Tilstaaelse. Derved opnaas dels en Forenkling, dels en Aflastning af Landsretterne. Dette kan mit Parti tiltræde.

Det samme gælder den anden Bestemmelse, der er blevet tilbage, nemlig Ændringen i Reglerne om Tidsfristen for Fremsættelse af Erstatningskrav.

Vi kan ligeledes tiltræde de af det andet høje Ting tilføjede Ændringer i § 596 og § 965 c, henholdsvis om Inddrivning af Skattekrav fra fremmed Stat og om eventuel Afvisning af Anke. Jeg kan fuldt ud tiltræde den Motivering, den højtærede Justitsminister har givet for disse Ændringer.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Anna Westergaard: Det foreliggende Lovforslag har haft en ret omtumlet Skæbne. Forslaget blev forelagt i Samlingen 1946—47, men naaede ikke frem til Vedtagelse. Dets Hovedpunkt var dengang Forudbetaling af Afgifterne ved Udpantning. Dette er nu udgaaet og erstattet med en Bemærkning i Folketingsudvalgets Betænkning, en Bemærkning, der gaar ud paa, at Justitsministeren har givet Tilsagn om efter Forhandling med Finansministeren at lade Spørgsmaalet undersøge med det Formaal for Øje at forelægge Rigsdagen et nyt Lovforslag om Sognefogders Vederlag for offentlige Udpantningsforretninger m. v.

Ny er Tilføjelsen til § 596 om Inddrivelse af Skattekrav fra fremmed Stat, en Bestemmelse, der beror paa Gensidighed, og som man formentlig uden Betænkelighed kan gennemføre som baade praktisk og hensigtsmæssig. Som nu oplyst af den højtærede Justitsminister er Forslaget fremsat, for at man kan blive i Stand til at ratificere en Konvention med U. S. A., som for Tiden er under Behandling paa Rigsdagen.

Det næste Forslag, til § 925, drejer sig om at flytte visse særlige Sager til Behandling ved Underret under Medvirken af Domsmand, naar fuld Tilstaaelse foreligger og Rigtigheden heraf i øvrigt bekræftes, og naar den sigtede samtykker deri. Selv om der kan være principiel Be-

tænkelighed ved at indskrænke Nævningesagernes Omraade, saa er der i de Tilfælde, som det her drejer sig om, dels tilstrækkelige Garantier, dels bibeholdes jo Medvirken af Lægmænd, nemlig Domsmand, saa at Forslaget vel kan forsvares gennemført. Der har her for øvrigt ogsaa været brugt det Argument, at Ordningen vil lette Landsretternes Arbejde, et Argument som næppe bør være og sikkert heller ikke har været afgørende, dels fordi den Begrundelse ikke i denne Forbindelse har nogen saglig Betydning, dels fordi Landsretternes Overbebyrdelse vel i nogen Grad er et Krisefænomen, paa hvilket en Lovgivning af denne Art næppe bør baseres.

Tilføjelsen til § 965 c kan formentlig uden videre tiltrædes.

Ændringen til § 1018 om Tidspunktet for Fremsættelse af Paastand om Erstatning for uforskyldt Varetægtsarrest er særdeles velbegrundet og vil formentlig kun kunne faa heldige Virkninger for de paa gældende Sagers Behandling.

Jeg skal paa Det radikale Venstres Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til Gennemførelse.

Justitsministeren (Busch-Jensen): Jeg takker de ærede Ordførere for den velvillige Modtagelse, som Lovforslaget har faaet.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i og Tillæg til Lov Nr. 132 af 30. Marts 1946 om Konfiskation af tysk og japansk Ejendom.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1985).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Formanden: Jeg giver Ordet til den højtærede Minister for Byggeri og Boligvæsen, der paa Handelsministerens Vegne vil forelægge Lovforslaget.

Ministeren for Byggeri og Boligvæsen (Kjærboel): Jeg har herved den Ære over